

ชีวิตมนุษย์กับดอกไม้

ดอกไม้ก็คือดอกไม้ และดอกไม้ที่ปรากฏให้มนุษย์เห็นได้สัมผัสได้นั้น แท้จริงแล้ว ก็คือรูปแบบหนึ่งของชีวิต อันเป็นผลจากการ เกิดมาในโลกอย่างเป็นธรรมชาตินั้นเอง จึงต่างก็มีการสิ้นสภาพไปโดยธรรมชาติด้วยช่วง แห่งกาลเวลาของตนเองเช่นกัน

เมื่อธรรมชาติกำหนดให้มีการสิ้นสภาพไปด้วยตนเองของดอกไม้แต่ละดอกได้ ธรรมชาติก็ย่อมต้องกำหนด ให้มีการเกิดดอกไม้ดอกใหม่ ชนิดเดียวกันขึ้นอีก และสิ้นสภาพไปอีกอย่างต่อเนื่องกันเป็นวัฏจักร

ความแตกต่างระหว่างกันและกันของดอกไม้แต่ละชนิด เป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างกัน และกันด้วยพื้นฐานของชาติพันธุ์ ที่มีการ เกิดและความเป็นมาโดยธรรมชาติแตกต่างกันที่พื้นฐานของตนเองโดย เฉพาะ

มนุษย์มีความรู้ลึกซึ้งอย่างแท้จริงด้วยภูมิปัญญา ย่อมสามารถรู้ได้ถึงคุณค่าอันแท้จริงของดอกไม้แต่ละชนิด แต่ละดอก จึงละเว้นที่จะให้อ่านาจอเห็นสิ่งทั้งหลายที่ตนเองมีอยู่อย่าง เป็นธรรมชาติ เข้ากระทำการล่วงล้ำ ทำลายอย่างปราศจากการ เคารพในสิทธิและความมีคุณค่าอันแท้จริง อันถือได้ว่าเป็นสิทธิธรรมชาติของดอกไม้

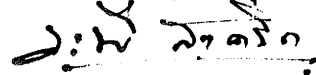
เช่นเดียวกันกับ มนุษย์ผู้ทรงภูมิปัญญา สามารถรู้คุณค่าอันแท้จริงของเพื่อนมนุษย์ ย่อมละเว้นจากการคิด การกระทำใด ๆ อันเป็นไปในทางที่ล่วงล้ำสิทธิและเสรีภาพของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะเป็น ใคร ถือชาติกำเนิดมาอย่างไร และอยู่ในภาวะอย่างไร และไม่ว่าจะเป็นการคิดการกระทำด้วยรูปแบบใด

มนุษย์ผู้คอยด้วยภูมิปัญญาเท่านั้น ที่มีการนำตนเองเข้าไปเป็นผู้กำหนดว่า ดอกไม้ชนิดนั้นชนิดนี้จะสวยงาม ก็ต้องมีรูปลักษณะและสีสรรคเป็นอย่งนั้นอย่างนี้ตามที่ตนเองได้วาทภาพไว้ แล้วก็ใช้โอกาสที่ตนเองมีความ เห็นอกวญพะกำลัง ไม่ว่าในรูปแบบใด และการรู้ความจริงทางวิชาการที่ตนเองได้ไว้ ทำการล่วงละเมิด สิทธิเสรีภาพของดอกไม้ด้วยการ เปลี่ยนแปลงรูปแบบและสีสรรคที่เคยอยู่บนฐานธรรมชาติมาตั้งแต่ชาติกำเนิด ให้มาปรากฏอยู่บนพื้นฐานความต้องการของตนเอง

ในทำนองเดียวกันกับสิ่งที่มนุษย์ได้มีการคิดการปฏิบัติกับดอกไม้บนพื้นฐานความคิดดังกล่าวแล้ว มนุษย์ผู้ มีโอกาสได้อ่านาจอเห็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ก็ย่อมนำมาคิดมาปฏิบัติกับเพื่อนมนุษย์ผู้ยังคอยโอกาสกว่าตนด้วย เช่นกัน

ดังนั้น ทุกยุคทุกสมัยที่สังคมได้ผ่านพ้นมาแล้วเป็นช่วง ๆ ด้วยกาลเวลา ผู้ใหญ่ผู้ได้อ่านาจอเห็นผู้เยาว์กว่า ไม่ว่าจะเป็นการ เคารพกว่าด้วยวัย ด้วยความคิด หรือด้วยการ สังสมพลังอำนาจทางวัตถุและการปกครอง หรือทุกอย่างประกอบกัน แม้ปากจะกล่าวว่า มีความปรารถนาดีด้วยใจจริง แต่พฤติกรรมที่ปฏิบัติก็มีแนวโน้ม ที่ส่งผลทำลายคุณค่าอันแท้จริงของชีวิตผู้เยาว์อย่างปราศจากการรู้ตนเองตลอดมา

สิ่งที่ได้กล่าว มาแล้วจึงสะท้อนคำตอบให้เห็นได้ชัดเจนว่า โลกที่เราอยู่ในปัจจุบันนี้ กำลังมุ่งวิถีการพัฒนา ตนเองไปสู่ความเจริญขึ้นอย่างแท้จริง หรือมุ่งไปสู่การเสื่อมลงและถึงการแตกดับในที่สุด.

ระพี สาคริก